

לקוראי האוסף היקרים.
בלי נדר העלון ימשיך לצאת גם כימי 'בין הזמנים'
- המעוניין לקבלו ישירות למייל יכול להצטרף
במייל
a0548496676@gmail.com
מלבד זאת, ישנם עלונים שיוצאים רק במייל.

גליון קל"ז

פרשת דברים
תשפ"ג

איזה 'יום טוב' יש בחודש 'אב'? ומה למעשה?

של קרבן עצים.
אחריו הגיע הנדיב 'דוד בן יהודה', עם 15 משאיות, לא
הרבה מידי, אבל לא מעט מידי, סכום מכובד, שיירה מכובדת...
טוב, גם לו מגיע 'יום טוב'.

**מי הגיע אחרי שניהם? הנגיד הנעלה? לא!
ה'דלפון' הנעלה 'פרעוש בן יהודה' - עם 2 משאיות
עצים בלבד!!!**

לו אנחנו היינו שם, היינו מסמנים לו שיחזור אחרון, מה
הוא עושה, צחוק?
אבל לא! 'אחד המרבה ואחד הממעיט ובלבד שיכווין לבו
לשמים'!!! (ברכות ה. ובעוד הרבה מקומות בש"ס).

זה מה שיש לו, זה האפשרויות שלו, וקיבלו את קרבנו,
והוא קיבל 'יום טוב' נצחי, בדיוק כמו 'ארח בן יהודה'!!!

מ"ה למעשה?

הרבה מאד פעמים 'היצר הרע' וגונדא דיליה, דואגים
לייאש אותנו ש'אנחנו' ו'עבודת' שלנו - לא שווה כלום.
אתה לומר רק שמונה שעות, זה כלום! הרי 'הגאון מוילנא'
ישן רק שעתים ביממה!

אתה לומד דף גמרא עם רש"י, אתה 'אפס' מוחלט!
אתה לומד דף גמרא עם רש"י ו'תוספות'? בלי ראשונים
זה לא שווה כלום!

וכן הלאה והלאה.
אותו הדבר, לגבי שותפות בהחזקת [לומדי] תורה וכדו',
אתה לא תורם מליון דולר לחודש? התרומות שלך לא שוות
כלום.

לא ולא!
בואו נהיי 'פרעושים'!
אני יכול ללמוד רק שעה ב'דף היומי' - אשרי ואשרי
חלקי! אני לומד רק ג' סדרים ביום, ויש עוד הרבה חלקי תורה
ועבודה שאני שואף להגיע אליהם? כרגע זה מה שאני יכול,
אשרי ואשרי חלקי!

יש לי אפשרות לעשות ה"ק של 10 ₪ למיר! אני יחסוף
אותה, יהיה לי שותפות בכל התורה של כ-7000 עמלי התורה
ב'מיר' - בדיוק כמו הנדיב שתורם 10 מליון דולר בחודש!
כן, זה נכון, והאמיני!
חזק חזק ונתחזק!!!

המקדש' עם העצים שלהם, ואפילו אם יש מספיק עצים בבית
המקדש, בכל זאת מתנדבים משלהם, (ועניית דף כח). ומקריבים קרבן
עצים מיוחד.

עד כאן הגמ' בתענית, ולא חידשתי דבר. (מעבר לעובדא,
שבקרב ממש יבוא משיח, ואו אז, כל אלו שמסרו את נפשם על השטף גם
שזה לא היה כל כך פופולארי, פתאום יקבלו 'יום טוב' שלהם.
זה יכול להיות ב'רוחניות', האברכים והבחורים שעמלו ויעונו בתורה, גם
שלא כל כך העריכו אותם, ולא קראו להם 'הרב הגאון, מרן רשכבה' ג' וכו', וזה
יכול להיות על 'אשמימות', שהיה להם ה"ק להתחזקת כוללים או ישיבות (או
עלונים).

אבל כשלמדתי את המשנה, האיר להם השי"ת - הארה
גדולה: וכך אומרת המשנה ב'תענית' (דף כו) "זמן עצי כהנים
והעם - תשעה [-] כלומר, יש תשעה משפחות שיש להם 'יום טוב' של
'קרבן עצים': באחד בניסן - בני ארח בן יהודה. בעשרים בתמוז -
בני דוד בן יהודה. בחמשה באב - בני פרעוש בן יהודה, בשבעה
בו - בני יונדב בן רכב. בעשרה בו - בני סאה בן בנימין. בחמשה
עשר בו - בני זתוא בן יהודה, ועמהם כהנים ולוים וכל מי
שטעה בשבטו, ובני גונבי עלי ובני קוצעי קציעות. בעשרים בו
- בני פחת מואב בן יהודה. בעשרים באולול - בני ערין בן יהודה.
באחד בטבת - שבו בני פרעוש שניה".

ניסע ב'מנחת הזמן' אלפיים שנה אחרון, ונדמייך את
הרגע שעלו מבבל, ואתם האנשים המוזכרים ב'משנה' תרמו
את העצים, וזכו ל'יום טוב' נצחי.

מגיע התורם הראשון, הנגיד המופלא והמרומם "ארח בן
יהודה", ביחד עם כ-110 משאיות, מלאות עצים. [הדוגמא של
'משאית' ליום, היא רק בשביל ללמד את האוהן, ולשם ההמחשה נקוט - שהיו
צריכים ליום משאית של עצים].
כולם מביטים עליו בהתפעלות, "כל הכבוד", זאת תרומה
רצינית ביותר, בערך 'שליש שנה', מובן שהוא קיבל 'יום טוב'

כולנו מתפללים ומייחלים ש'במהרה יבנה בית המקדש'.
כשיבנה בית המקדש, יהיה בחודש 'אב' 'יום טוב' נוסף, ואפילו
כמה 'יום טוב'ים... (חוץ מהיו"ט שהיה בע"ה ב'תשעה באב' כמבואר
בנביא (זכריה פרק פסוק ט') "פה צמר ה' צבאות צום הרביעי וצום החמישי וצום
השביעי וצום העשירי יתיה לביית יהודה לששון ולשמחה ולמגדים טובים".
[הכוונה למספרי החודשים, צום הרביעי - צום "ז' תמוז, צום החמישי - צום
ט' באב].

מה זה ה'מים טובים' האלו?
זה ימים טובים למשפחות מסוימות מעם ישראל, שיש
להם זכות אבות, ובאותו היום של היום טוב שלהם הם עולים
לירושלים עם הרבה הרבה עצים, ומקריבים קרבן מיוחד [הוהן
מהקרבנות הקבועים] ובמקרים מסוימים מבטלים את 'תפילת
הנעילה' של 'אנשי המעמד'. [המבוארים במסכת 'תענית'].

מי הם? מה זה הפרוטוקציות האלו? למה למשפחות
האלו יש יום טוב מיוחד, והם פטורים אפילו מתענית של כל
הציבור (ע"י תענית ב)?

התשובה: כשעלו בני הגולה מבבל, היה קצת אנשים, ולא
היה כסף בקופה של 'הקדש' לממן את ההוצאות ה'שטופות',
שהם עצים למערכה.

תחשבו כמה קרבנות מקריבים בבית המקדש, ואת הכל
היו שורפים רק עם עצים, אתם יודעים כמה עצים זה?
כמויות עצומות! [במקדש שני' אמנם הייתה אש מן השמים, אבל לא
היתה מסייעת בשרפת הקרבנות, כמבואר ב'יומא' (כא)].

לסבר את האוהן, למדו שבוע שעבר ב'דף היומי' את הגמ'
ב'גיטין' (דף נו) "אכלבא דחיטי בעי שיתין אכלבי דציביל".
פירוש: על כל אוצר של חיטים, יש צורך בששים אוצרות של
עצים. כלומר, צריך כמויות עצומות של עצים בשביל לבשל.
[במאמר המוסגר: עד היום קשה למנהלי מוסדות להשיג תקציב בשביל
ה'הוצאות הרגילות', (חשמל, מים, נקיון, מילגה לאברכים, אוכל לבחורים וכדו'),
למה? כי הרבה יותר 'קורן' לאנשים לתרום בנין מפואר או נברשת שעליו
רשום "את תרומת הנדיב החשוב אברהם בן תרח, לעומת זאת, על תשלום
החשמל אף אחד לא רואש שלט ענק, זאת תרומת 'אברהם בן תרח'].
בקיצור, עשו מגבית "מאצינג", מי מוכן לתרום עצים
ל'בית המקדש'? - כנראה שלא היה על זה הרבה קופצים, כי
המשנה שם ב'תענית' מונה רק תשע משפחות שהסכימו
להתנדב עצים.

אתם משפחות שהסכימו אז, בימים שזה היה לא כל כך
פופולארי - לתרום לתחזוקה השוטפת של בית המקדש, הם
קיבלו להם ולזרעם 'יום טוב' מיוחד, שבו הם מגיעים ל'בית

א' גיט ווארט
מאגזינים המשפטיים
הדברניים שייטיא

**ג' הפטרות של 'תלתא דפורענותא' - כנגד
דיבור, שמיעה, ראייה.**

המנהג היום בקריאת ה'הפטרות' של השבתות בין
י"ז תמוז - לט' באב, כמש"כ ה'תוספות' (מגילה לא):
"שאנו נוהגין על פי ה'פסיקתא' לומר ג' דפורענותא
קודם תשעה באב ואלו הן דברי ירמיה, שמעו דבר ה',
חזון ישעיהו".
ושמעתי 'ווארט' נחמד מפי הרה"ג ר' א.מ. שליט"א,
שג' הפטרות אלו מעוררות אותנו להתחזק בג' דברים
שהביאו את החורבן.
דברי ירמיה - כנגד הדיבור.
שמעו דבר ה' - כנגד השמיעה.
חזון ישעיהו - כנגד הראיה.
יעזור השי"ת, שנזכה להתחזק בג' דברים חשובים
אלו, וזנכה ל'במוצאי שביעית בן דוד בא'.

ד"ר אמונת של הרכה הרב דוד מטיאס
שתיית כוס של הברלה בתשעת הימים

כתב הרמ"א ס' תקנ"א ס"י ז"ל: ונוהגין להחמיר שלא לשתות בין בברכת המזון ולא בהבדלה אלא נותנים לתינוק, ובמקום דליכא תינוק
מותר בעצמו לשתות הברלה עכ"ל, ומבואר מדברי הרמ"א שבמקום שיש קטן אין לו לשתות הכוס בעצמו אלא צריך ליתנו לקטן שישתה.
וכתב המחשב"ב שם (ס"ק ע') דבעינן שיתן הכוס לקטן כזה שכבר הגיע לגיל חינוך אך עדיין אינו יודע להתאבל על ירושלים עיי"ש, ויש
לעין באיזה גיל נחשב הקטן שכבר הגיע לגיל חינוך [לענין הבדלה] ועדיין לא הגיע להתאבל על ירושלים, והנה לענין קידוש כתב המחשב"ב
ריש סימא ר"ט שגיל חינוך לקידוש הוא משעה שהגיע הקטן לגיל שש-שבע [כל אחד לפי חריפות שכלו], ולפי זה הוא הדין לענין
הבדלה מגיל שש-שבע [כל אחד לפי חריפות שכלו] מקרי שהגיע לגיל חינוך.
אולם לענין אבלות על ירושלים לא נתפרש להדיא בפוסקים עד איזה גיל נחשב הקטן שעדיין אינו יודע להתאבל על ירושלים, ויש שרצו
לדקדק מדברי השער הציון (ס' תקנ"א ס"ק ע') שמגיל שש והלאה שייך שכבר הגיע הקטן לכלל דעת להתאבל על ירושלים וכבר מגיל
זה צריך לשער לפי דעתו של הקטן אם הגיע לכלל דעת להתאבל על ירושלים עיי"ש [ולפי זה קשה מאוד למצוא קטן המתאים לשתית
יין של הבדלה בתשעת הימים, שהרי קודם גיל שש אינו בכלל חינוך להבדלה, ואם כבר הגיע לגיל שש צריך בדיקה אולי הוא כבר יודע
להתאבל על ירושלים וצ"ע]. אמנם במקור חיים (ס' תקנ"א) משמע שעד גיל תשע נחשב הקטן כמי שלא הגיע לכלל דעת להתאבל על
ירושלים ואינו בכלל חינוך לאבלות על ירושלים עיי"ש, ועיין שו"ת ישא יוסף (להגרי"א אפרתי שליט"א בח"ב ס' קל"א) שכתב שכמדומה
שנהגו עלמא לתת לקטן מגיל שבע עד כן תשע עיי"ש.
ויש שנהגו לשתות הכוס בעצמם אפילו כשהיה לפניו קטן שהגיע לחינוך לפי שלא נתבאר בפירוש אימתי הוא שיעור זה של הגיע לגיל
חינוך ולא הגיע עדיין להתאבל על ירושלים וקשה לשער הדבר [ענין הליכות שלמה פי"ד סכ"ז בדבר הלכה, וכן נהג הגרי"ז אויערבאך
צ"ל לשתות היין בעצמו אף כשהיה לפניו קטן שהגיע לחינוך], וכן מובא בשם בעל האגרות משה צ"ל שהמבדיל ישתה את היין ולא
יתן לקטן (מועדי ישרון, וכו' במסורת משה ח"ב עמ' קלד) עיי"ש.

מעשה מחזק באמונה ובטחון

"אין אדם שומע לי ומפסיד"

מעשה פלא, מחזק מאד, (עם תובנות אקטואליות) מספר אחד מיקירי קרנת רכסים, הרב א.א. שליט"א.

שנה שעברה, ב'בין הזמנים' של אב תשפ"ב - ב השכרתי את דירתי למשפחה מירושלים.

הרבה מבני היישוב מכירים את ההתארגנות של 'לפני ההשכרה', שזה אומר לעשות 'פסח' בכל הבית, מלבד הפרסום בעיתונות או תיווך, שזה המון המון טלפונים, תמונות מיילים וכו' וכו'.

בקיצור, הרב א.א. ורעייתו סגרו עסקה עם משפחה מירושלים, על 5 לילות - תמורת 1500 ₪ ללילה, כאשר בימים האלו הוא השכיר דירה בחיפה במחיר של 600 ₪ ללילה. נשאר רווח של 900 ₪ ללילה $5 \times 4500 =$ לא רע בכלל.

הרב א.א. ורעייתו וכל משפחתם עבדו שלשה ימים 'פרך' - לנקות, לסדר, לתקן, לצבוע, לכבס, וכו' וכו', עד שהגיע היום המיוחל, הם עזבו את הבית השאירו מפתח ב'ארון חשמל' [או מתחת לטטיח, מה שבטוח - במקומות שאין סיכוי יחשבו עליהם...] ונסעו לחיפה.

כעבור שעה המשפחה מירושלים הגיעה לדירה המצוחצחת והקיבה ברכסים, אבל כנראה שהם היו בלתי שפויים [ולצער ישרי כאלון] הם התקשרו בצעקות אימות לבעל הדירה ההמום, והתחילו לצעוק עליו, שיש להם בן 'שמן מאד' שצריך מיטה מיוחדת ולא מיטה של 'ילדים'. שהאבא נכה ולא יכול לעלות לקומה השנייה. [היה זה דירה עם 2 קומות], ושרואים נוף רק מהמרפסת, ולא מהחלון של השירותים וכדו', ועל

מירושלים, שכונת 'בית וגן' היוקרתית, הם רוצים להחליף איתנו דירה, הם יהיו ברכסים, ואנחנו נהיה בדירה שלהם בירושלים - וכיון שאנחנו גרים באזור הצפון האטרקטיבי, הם יוסיפו לנו הפרש בעבור כל לילה 1000 ₪ !!
מצויין, בטח, בשמחה!
ארגנו חיש את הבית, ונסענו למחרת לירושלים בששון ובשמחה. גם הרווחנו דירה ענקית ויפה במרומי ירושלים, במקום הדירה בחיפה שהיתה בבניין ישן עם ריח לא כ"כ נעים, וגם הרווחנו נטל ללילה 1000 ₪, ולא 900 ₪. גם שאר הימים שהיו פנויים ב'בין הזמנים' נתפסו בסביעתא דשמיא גדולה.

מ"ה למעשה?

מסיים האברך את ספורו, בשני תובנות אקטואליות.

א. מווייתור רק מרוויחים.
יודע משפט שמרן הגרא"ל שטיינמן היה אומר תמיד, "מעולם לא ראיתי מוותר מפסיד" ...
ב. את העסקה הראשונה, עם המשפחה המ'שוגעת', סגרתי בזמן ה'סדר', במקום ללמוד, התעסקתי זמן רב עם המשפחה הזאת. ובורא עולם אמר לי [כביכול] "אתה חושב שאתה יכול להסתדר לבד, במקום לשמוע בקולי וללמוד, אתה עושה עסקים? בא תראה אין נראה עסק בלי סביעתא דשמיא" ...

לא שמעתי בקול ה' - והפסדתי.

אין אדם שומע לי - ומפסיד. (דברים רבה).

ניתן לקרוא בשני אופנים, אין אדם שומע לי ומפסיד. כלומר: כאשר אדם שומע בקול ה' - הוא לא יפסיד. וניתן לקרוא כך: אין אדם שומע לי - ומפסיד. כאשר אדם לא שומע בקול ה' יתברך, הוא מפסיד !!
א' גוטע בין הזמנים לכולם, ולא לשכוח להיות מענטשים [בני אדם] ולקדש שם שמים בכל דרכינו והליכותינו...

לעברו נבר לרבכם

אשר יצר עם תזמורת

לאחרונה קראתי על הרב יוסף כהן שליט"א מייסד ארגון החסד "חסדי נעמי", ואני חושב שיש בדברים חיזוק גדול, להודות לה' על גופינו הבריאים...

הרב יוסף כהן [בן נעמי לרפ"ש] התמוטט ב'פורים' האחרון ואושפו במצב קשה ב'טיפול נמרץ' מורדם ומונשם, ברוך ה' הוא התאושש - אבל הכליות שלו נהרסו, והוא עובר טיפולי דיאליזה 3 פעמים בשבוע...

הרב יוסף כהן מספר על המצב הקשה של חולי כליות, מותר לו לשתות ביום רק קצת מים, [נראה לי 8 כוסיות קטנות, כמו שמחלקים ב'קידוש' וכדו'], תחשבו על הימים הרותחים שהיו בשבוע האחרון, שמותר לשתות רק 8 כוסיות מים קטנות...

ועיקר הדבר המתיש, זה הטיפול דיאליזה שמשברים את כוחות הגוף [והנפש] ומרוקנים את האדם מכל כוחותיו.

בקיצור, הרב כהן פונה לציבור ומבקש תרומה של 'כליה' בכדי שיוכל להמשיך עם פעילויות החסד האדירה שלו [ומי שיתרום, יהיה מעתה שותף סמוי [בוחן כליות ולב] לכל פעילויות החסד האדירות של חסדי נעמי]. המשפט שנתפס אותי יותר מכל, היה זה: אנשים לא יודעים להודות לה' כראוי על המתנה של גוף בריא, אני מבטיח 'בלי נדר' שביום שיתרמו לי כליה, ואני יוכל לחזור ולברך 'אשר יצר' - אני יעשה מסיבה גדולה, ויברך 'אשר יצר' עם תזמורת...

מ"ה למעשה 1?

דבר ראשון: התפלל על יוסף בן נעמי לרפואה שלימה.

דבר שני: לתרום כליה.

דבר שלישי: ברוך ה' שמערכת גופינו עובדות כראוי, ואנחנו יכולים לאכול ולשתות - ברוך ה', וכי אנחנו לא צריכים לברך אשר יצר עם תזמורת?

בגלל שאנחנו לא עוברים את הסבל הנורא של 'דיאליזה' - אנחנו לא צריכים להודות לה' יתברך כמו שצריך?

נכון, לא צריך להיות 'משונים' ולעשות באמצע החיים מסיבה עם תזמורת ולברך 'אשר יצר', אבל לעצור, לעמוד מול הבורא יתברך, ולהודות לו על הגוף הבריא שיש לנו, כמו שצריך, בלי לנגב את הידים, או 'תפילת הדרך', פשוט לעמוד מול ברכון, ולברך: "ברוך אתה" - כן, אתה! אני מדבר עכשיו עם בורא העולם, ה' אלוקינו, וכו' וכו', זה לוקח כל כך קצת זמן, אבל זה הודאה מינימלית... מלבד הסגולה הידועה של בעל 'סדר היום' שמי שמברך ברכה זו בכוונה - מובטח לו שלא יחלה...

מה למעשה 2?

בלי נדר, אחרי ההצלחה האדירה של 'ברכת המזון' בגודל כרטיס אשראי, אני רוצה להדפיס גם ברכונים של 'אשר יצר' ועל המחיה' בגודל כרטיס אשראי, המעוניין ליטול חלק בזיכוי הרבים, יפנה אלי...

וקרשתו מכל הזמנים

למקדשך תוב - תחזור לקדושה שלך

הנה, עומדים אנו בימי 'בין המצרים', ימי האבלות על חורבן הבית שאירע בימים אלו, והזמן גרמא לבנות 'בית מדור לשכינה' בקרבנו, וכמו שנאמר (שמות כה ח) "ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם", ודרשו 'בתוכו' לא נאמר אלא 'בתוכם', בתוך כל אחד ואחד, ועי"ז נזכה לבניין בית מקדשנו ותפארתנו במהרה בימינו.

וכן יש להעמיס בלשון הזמר הק' י-ה רבון'. 'למקדשך תוב ולקודש קודשין', שכפי פשוטו, הבקשה היא שישב הקב"ה ויבנה בית מקדשנו ותפארתנו במהרה בימינו כי מחכים אנחנו לך.

אך ניתן להעמיס בכוונתו שהקב"ה עומד ומבקש מאת כל יהודי באשר הוא - למקדשך תוב ולקודש קודשין - אנא, שוב תשוב למקדשך, זכור נא ימים מקדם, עת נשמתך היתה זכה ומצוחצחת, וכביכול היית מקום 'משכן' לשכינה הקדושה, וכמו שכתב ה'אור החיים' הק' על הפסוק (ויקרא כו יא) 'ונתתי משכני בתוכם', וז"ל, ע"ד אומרו (תהילים עו ט) 'אהל שכן באדם', שעיקר משכנו יתברך הוא תוך נשמות עם קדושו.

כיו"ב איתא ב'מסילת ישרים' (פכ"ז) על האיש המתקדש ביותר ש'הוא עצמו נחשב כמשכן כמקדש וכמזבח, ומעתה המאכל שהם אוכלים הוא כקרבן שעולה על גבי האישים'. עתה אנא, שוב למקדשך, הפוך את לבך לקודש קודשין' תזכה להשראת הקב"ה בקרבך. (באר הפרשה).

בשבת האחרונה האירי השי"ת את עיניי, בבקשה שאומרים "למקדשך תוב" וכו' - ואז מה יהיה שיבנה בית המקדש? "ויזמרון לך שירין ורחשין" - יודו וישבחו לה' יתברך ...

ודבר זה, אפשר לעשות גם היום, להודות ולשבת לה' יתברך, שזה עיקר יום השבת "מזמור שיר ליום השבת - טוב להודות לה' ולזמר לשמך עליון" ...

שבת - יום חיזוק האמונה

מדברים הרבה על חיזוק 'האמונה', והדבר 'צריך עיון', למה עשה הקב"ה שדבר זה צריך כל כך חיזוק? לכאורה זה פשוט וברור?
עונה ע"כ הגה"צ ר' דן סגל שליט"א, רצה הקב"ה לזכות את ישראל, ולכן עשה הקב"ה היפך הטבע, שאדם יצטרך לעמוד כל הזמן על השרשת האמונה, וביותר בשב"ק שזה מטרת השבת, כמו שכתב המשנ"ב בהקדמתו לח"ג.

תיקון שעות: החידושים הנפלאים שהובאו במדור זה בשבוע שעבר, הינם מעלון הנפלא 'תוספת שבת'.

<p>עלון השבוע: נתרם בעילום שם לזיכוי הרבים. - זכות זיכוי הרבים תעמוד לתורם לברכה והצלחה ככל העניינים.</p>	<p>חבורת "מעין עולם הבא" [ג' דפים במסכת שבת] קלז - קלט</p>	<p>ניתן להירשם לקבלת העלון במייל a0548496676@gmail.com</p>	<p>הרש תרומות להדפסת העלון ניתן לתרום ב'נדרים' פלוס בקופת 'עלי באר' הנצחה שבועית - 180 ש"ח</p>
<p>חלק נתרם לע"ג: משה בן נתן תורת. וחוזה רחל זינת בת נובר תורת.</p>	<p>בכל ענייני העלון ניתן לפנות ל- 0548496676</p>	<p>מצווה רבה ויחיי הרבים להדפיס מהמייל ולחלק בבתי כנסת.</p>	